

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 35/2018-28

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 18. januára 2018 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcu Miroslava Duriša predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČNÝ ZNAČENIE], [REDAKČNÝ ZNAČENIE], vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 19 ods. 2 a 3, čl. 20 ods. 3 a čl. 39 ods. 1 v spojení s čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky platobným rozkazom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 19 Ro 328/2008 zo 4. septembra 2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČNÝ ZNAČENIE] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. augusta 2017 doručená sťažnosť [REDAKČNÝ ZNAČENIE], [REDAKČNÝ ZNAČENIE] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 19 ods. 2 a 3, čl. 20 ods. 3 a čl. 39 ods. 1 v spojení s čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky

(ďalej len „ústava“) platobným rozkazom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 19 Ro 328/2008 zo 4. septembra 2008.

Vo svojej sťažnosti sťažovateľ opisuje svoju neľahkú sociálnu a ekonomickú situáciu spojenú so zdravotnými problémami, ktoré sú z jeho pohľadu zhoršené prebiehajúcou exekúciou.

Sťažovateľ požaduje, aby ústavný súd „rozsudkom“ (a teda nie nálezom) takto rozhodol:

„Ústavný súd nariadi neplatnosť platobného rozkazu 19 Ro/328/2008 zo dňa 04. 09. 2008 navrhovateľ [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], zastúpeného [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], vedený proti mne odporcovi [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], Okresný sud Ba 5, Vyšší súdny úradník [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] je neplatný a teda ruší toto rozhodnutie v plnom rozsahu a to do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti tohoto rozsudku a nahradí mu náklady na toto konanie, a to do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

Ústavný súd nariadi odporcovi druhom [REDAKOVANÉ] aby navrhovateľovi [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ] uhradil náhradu škody spôsobenú zrazením čiastky exekúciou [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] to vo výške 2 475 eur /slovom – dvetisíc štyristo sedemdesiat päť eur/ a to do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti tohoto rozsudku a nahradí mu náklady na toto konanie, a to do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

Ústavný súd nariadi odporcom v prvom rade Sociálna Poist'ovňa, v druhom rade [REDAKOVANÉ] a treťom rade [REDAKOVANÉ] aby navrhovateľovi [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ] uhradili náhradu škody a to vo výške určenom súdom v percentuálnom pomere strán určené týmto súdom a to do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti tohoto rozsudku a nahradí mu náklady na toto konanie, a to do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd k sťažnosti sťažovateľa v prvom rade uvádza, že v rámci petitu, ako aj obsahu sťažnosti sa sťažovateľ nedomáha vyslovenia porušenia niektorého základného práva alebo slobody či ľudského práva a základnej slobody konkrétnym porušovateľom práv (požiadavka plynúca z čl. 127 ústavy a § 49 zákona o ústavnom súde). Sťažovateľ síce označil konkrétne články ústavy, ale v obsahu sťažnosti neuvádza argumentáciu alebo odôvodnenie jeho názoru o porušení týchto článkov ústavy. Zároveň sa sťažovateľ v samotnom petite svojej sťažnosti nedomáha vyslovenia porušenia označených článkov ústavy.

Pokiaľ ide o samotný petit sťažnosti sťažovateľa, tento nezodpovedá právomoci senátu ústavného súdu (čl. 127 ústavy a § 56 zákona o ústavnom súde). Ústavný súd nie je všeobecným súdom ani opravnou inštanciou v rámci inštančnej hierarchie všeobecného súdnictva. Problematika vedenia exekučného konania je v právomoci všeobecných (exekučných) súdov. Sťažovateľ netvrdí, tým menej preukazuje, že účinné opravné prostriedky jemu dostupné na zjednanie nápravy využil, resp. ak ich nevyužil, tak z dôvodov hodných osobitného zreteľa, v dôsledku čoho neprichádza do úvahy ani prípadný postup ústavného súdu podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

V neposlednom rade ústavný súd uvádza, že sťažovateľ k podaniu nepriložil splnomocnenie na zastupovanie svojej osoby pred ústavným súdom advokátom (§ 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde) a ani nepreukázal majetkové pomery pre účely rozhodnutia ústavného súdu o ďalšom postupe v otázke ustanovenia advokáta ústavným súdom.

Na základe uvedeného ústavný súd odmietol sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí, ale aj z dôvodu jej neprípustnosti.

Keďže sťažnosť bola ako celok odmietnutá, bolo bez právneho dôvodu, aby sa ústavný súd zaoberal ďalšími návrhmi uplatnenými v sťažnosti.

Vzhľadom na skutočnosť, že sťažovateľ sa na ústavný súd obrátil v krátkom čase s viacerými sťažnosťami a návrhmi (okrem tejto sťažnosti aj sp. zn. Rvp 1539/2017, Rvp 1541/2017, Rvp 1543/2017, Rvp 1544/2017, Rvp 1545/2017 a sp. zn. Rvp 1546/2017), ktoré boli príslušnými senátmi ústavného súdu odmietnuté podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde (II. ÚS 580/2017 a II. ÚS 616/2017), resp. príslušnými sudcami ústavného súdu odložené podľa § 23a zákona o ústavnom súde (sp. zn. Rvp 1539/2017, Rvp 1541/2017, Rvp 1545/2017 a sp. zn. Rvp 1546/2017), ústavný súd považuje za vhodné upriamiť pozornosť sťažovateľa na skutočnosť, že ak sa v budúcnosti rozhodne opätovne obrátiť so svojou sťažnosťou na ústavný súd a jeho majetkové pomery mu neumožnia zabezpečiť si kvalifikované služby advokáta, má možnosť požiadať o ustanovenie advokáta

podľa zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z., ktorým bol vytvorený inštitucionálny a funkčný systém slúžiaci na sprístupnenie právnej pomoci osobám v hmotnej núdzi prostredníctvom Centra právnej pomoci.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. januára 2018